

Lipskulijana. Ta se mu je hotel izpovedati. Ko mu je grehe odpustil, se je Lipskulijan zdrobil v prah. Jabolka, ki so bila duše umorjenih ljudi, so vsa izginila. In bel golob je zletel proti nebu in zapel:

Jabolka rodil je vrt do zdaj:
moja duša mora v sveti raj!

In svečenik je bil prepričan, da se je Lipskulijan zveličal.

Sreča in nesreča.

(Indijski pregovor.)

Neki indijski iskalec biserov je stal ves nesrečen pred velikim kupom školjk, katere je bil vse odprl, razen ene, ki mu je pri poslu padla v pesek. In v nobeni ni našel niti trohice bisera.

»Iskal sem cele tri tedne in našel nisem niti enega bisera!« je žalostno vzdihnil. »Kako je to, da me je sreča tako zapustila? Še pred nekaj meseci je vsebovala skoraj vsaka prva školjka, ki sem jo zagrabil z roko, biser. Sedaj pa mi sreča ni več naklonjena!«

V obupu je zagrabil v pesku ležečo školjko in jo zagnal daleč v morje. Vedel ni, ubožec, da skriva ta zaostala školjka v svoji notranjosti najlepši biser, kar jih je sploh kdaj dvignil iz morja.

Človek, ki ga je zadela nesreča, si to nesrečo še poveča, če izgubi vero v svojo srečo.

Daniilo Gorinšek:

Dete zaspī . . .

*Detece oči zapira,
tiho, tiho pride noč,
prav po prstih stopa, kliče
sveflo luno na pomoč.*

*Na pomoč, da v sobo temno,
zlači svoj pričara sij,
da v blesteči srebrnini
detece sladko zaspī . . .*